06 HADRIÁN 26/6/2024

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

#29 REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Milí čtenáři a milé čtenářky,

raduji se z opětovaného úsměvu z vaší strany při zjištění, že jsme vybaveni stejnou plátěnou taškou s logem festivalu a společně vykračujeme vstříc kulturnímu dění. Obdivuji vaši chuť se vzdělávat, zkoumat, tvořit a tancovat – programová nabídka poskytuje všechny tyto možnosti. Stále držíte krok s festivalem, který nedává městu šanci na odpočinek, ale naopak oživuje jeho zákoutí hudbou.

Teplé počasí vychází vstříc bohatému programu, který se neodehrává pouze v uzavřených budovách, ale i na venkovních prostranstvích. Pobytem na čerstvém vzduchu načerpáváme novou energii a také v tom pokračujeme dnes na meditační túře vol. 2 Slunce, seno, pavlišov, která mimo jiné připomíná začátek astronomického léta. S festivalem nasáváme příchod horkých dnů a zaslouženého volna.

Jsme rádi, že jste součástí šestého festivalového dnu a s ním u dalšího čísla zpravodaje Hadrián. Dejte si chvíli pro sebe, začtěte se do jeho řádků a poté zase pokračujte ve vzájemném setkávání se s přáteli, tvůrci a kulturou.

Zdraví vás osazenstvo Hadriánu!

Tereza Kubalová

Pojem dne

Harold

strukturovaný formát improvizace vznikl v 60. letech v Chicagu

Má následující strukturu:
1. Kolektivní brainstorm
2. Tři scény inspirované brainstormem.
3. Krátká hra/sekvence.
4. Rozvíjení původních scén.
5. Další hra.
6. Spojení a integrace všech scén.

Chcete-li tuto metodu vidět v praxi, zamiřte v 19:00 do Městské hudební síně.

Anketa

Co vás naposledy rozechvělo?

(Ať už v pozitivním nebo negativním slova smyslu)

Byl to jeden z koncertů hradecké filharmonie určený dětem a mladým divákům, na kterých se již druhou sezónu podílíme. Reakce dětí, jejich nadšení a zápal byly naprosto úchvatné a já se těším na pokračování této spolupráce v následující sezóně.

Jak se vám daří znovu nabýt rovnováhu, když vás něco rozhodí?

Asi nejvíc síly a rovnováhy dokážu načerpat z přírody. Miluji hradecké lesy, kam jezdím velice ráda na kole. Mám již svoje trasy, kde prakticky nikoho nepotkám a to je pro mě největší odpočinek.

Eva Mikulková,
ředitelka Klicperova divadla

Dnešní tip

Pokud máte pocit, že taneční divadlo je něco příliš složitého a laikovi nesrozumitelného, nechte se vyvést z omylu. Příležitost máte třeba v 16:00 v Šapitó Žižka, kde Dočasná Company představí svou interaktivní inscenaci Jak Zojka pomohla zemi dýchat. A pokud preferujete nový cirkus, tak o dvě hodiny později rozehraje Koťátko zkázy na Malém náměstí svůj kus s nadějeplným názvem Třeba to vyjde.

Veronika Švecová

Glosa

Manuál k představivosti

Tuto glosu je třeba číst pouze pod roztaženou plachtou nacházející se vedle Divadla Drak. Doporučuji sem zajít v čase, kdy na programu není žádné představení. Budeš pak mít větší klid soustředit se na to, co ti právě řeknu.

Před vstupem do stanu si však ještě zajdi k protějšímu stánku pro oblíbený nápoj. Mají zde pivo, limonády, ale i míchané drinky. Výběr nechám na tobě. Teď se porozhlídni po okolí. Vidíš jedno z barevných lehátek? Jestli je volné, půjč si jej a postav někam dál od hloučku lidí, kteří se zde přes den běžně schovávají před vtíravým letním slunkem. Dále zkontroluj, zda je dřevěná tyč v nejnižší poloze. Jestliže tomu tak není, nastav ji. Budeš mít pak pohodlnější sezení. Jsi nervózní? Není se čeho bát. V klidu se usaď. Veškeré věci – klíče, peněženku nebo balíček cigaret –, které by tě mohly v kapse tlačit, si odlož vedle sebe. V ruce si nech pouze studený nápoj.

A nyní to nejdůležitější: zhluboka se nadechni. Výdech a nádech. Cítíš to? Pokud ne, napij se a opakuj – nádech a výdech. Stále nic? Netrap se, pomůžu ti. Kdesi na zadním patře bys měl*a ucítit slanost. Té je samozřejmě vícero druhů. Tahle má v sobě příměs rybiny. Tak a teď už víš, ne? Ano, moře!

Jak se to asi stalo, že plachta určená pro konání venkovního divadla voní dálkou oceánů? Prozaická odpověď, která nejspíš i tobě právě vytanula na mysli, je: „Její majitel s ní byl v zahraničí." Po týden či možná ještě déle byla natažená na pláži a vítr na ni přinášel kapičky slané vody. Celtovina se po použití běžně nemyje, ale naopak se balí za sucha. Krystalky soli se tak mohly zažrat do jednotlivých vláken a po rozbalení se rozplynuly do prostoru jako vonné aroma pučícího květu.

Jsme však na divadelním festivalu – svátku představivosti – a lze hledat ještě rafinovanější objasnění. Vždyť přeci iluze ztvárněná na jevišti zřídka kdy bývá přímočará jako realita všedního dne, v níž rádi saháme po snadných vysvětleních. Co když odpověď, která se na první pohled zdá méně pravděpodobná, zbytečně složitá, může být nakonec ta pravdivější? Zde je můj návrh: majitel nebyl u moře, ale v místní samoobsluze nakoupil kilo mořské soli, rozdmýchal ji v kyblíku s vlažnou vodou a s pomocí vodní pistole ji ve čtvrtek před začátkem festivalu nastříkal na již napjatou plachtu. Čekáš na zdůvodnění? Sám*ama si jej najdi.

Orosený kelímek ti mezitím zvlhčil dlaň. Znovu se napij a pomalu zavři oči. Teď je na tobě, abys vymyslel*a vlastní příběh.

Štěpán Truhlařík

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Tereza Kubalová
Dominik Rathan
Štěpán Truhlařík

Dětská stránka
Jana Neduha
Čarokrásno kolektiv

Korektury
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Foto
Anna Bartolotti
Karolína Malá
Ester Šebestová
Jan Šmída
Lukáš Veselý
Archiv divadel

Produkce
Barbora Kalinová

Tisk
Martin Sedláček

Obálka
Inscenace Nie sme doma,
FOTO: David Konečný

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK
a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Michaela a Filip Homolovi: Lepší je, když si dítě může prožít smutek v divadle než doopravdy

Vždy se mi zamlouval název vašeho divadla. Co adjektivum naivní prozrazuje o vaší tvorbě?
Filip Homola: Byl to asi způsob myšlení, způsob hraní a nahlížení na proces tvorby loutkového divadla pro děti, ale na to je třeba se zeptat „někoho", kdo ten název vymyslel.

Michaela Homolová: Ten název vymyslel Jan Schmid a my ho nadále radostně používáme. Myslím, že vystihuje podstatu toho, o co se snažíme. Dívat se na svět dětskýma očima a divit se i tomu, co se nám dospělým jeví jako samozřejmé.

Vaše inscenace Červený balónek je inspirována stejnojmenným filmem od francouzského režiséra Alberta Lamorisse. Čím vás tento lyrický snímek z padesátých let oslovil?
MH: Asi nejvíc téma opuštěnosti a potřeby přátelství. Jak říká jeden náš kolega: „Člověk by neměl být sám." A když není nablízku jiný člověk nebo aspoň zvířátko, může se dobrým kamarádem stát i kouzelný balónek. A taky mi bylo blízké a sympatické městské prostředí, kde se celý příběh odehrává.

Inscenace má sice nadějeplné, ale i lehce chmurné vyznění. Jak pracujete se smutkem v tvorbě určené pro nejmenší publikum?
MH: Lepší je, když si dítě může prožít smutek v divadle než doopravdy. A snad, když ho něco podobného potká v životě, má naději věřit, že nakonec všechno může dopadnout dobře.

Pro mládež a dospělé publikum jste s Robertem Smolíkem připravili inscenaci věnovanou Josefu Váchalovi. Horror vacui lze přeložit jako děs před prázdnotou. Jak se tento strach pojí s životem a dílem tohoto význačného českého umělce?
FH: Využít každý kousek prázdného místa, rýt a tisknout do krajů, psát hodně až přespříliš, vymýšlet neustále něco nového a nového, „aby ani jedno místo v mém životě co mi zbývá nezůstalo prázdné".

Josef Váchal po celý život žil spíše v ústraní a mnoho z jeho děl bylo vydáno až po roce 1989. Dokonce se v té souvislosti hovoří o jeho znovuobjevení. Jaký další český umělec či umělkyně podle vás bývá neprávem opomíjen?
FH: Opomíjen kým? Znovu objeven kým? Širokou veřejností? Mladými lidmi? Starými lidmi? Studenty středních škol a učilišť? Studenty vysokých škol? Ženami a muži za přepážkami na poštách a bankách? Pokladními v supermarketech? Pracující inteligencí? Svářeči? Dlaždiči? Pokrývači? To je těžké, pro někoho například bude objevení poesie Sigimunda Boušky jak rána z čistého nebe a pro někoho ne, protože to bude jeho oblíbený básník. Pro mě osobně by to mohla být valná část katolické moderny, ale také lidoví umělci, nebo kdokoli z oblasti insitního umění. Ale samozřejmě platí, že nikdo může znát všechno, a když se komukoli jakkoli pootevřou dveře do neznáma, tak je to vždy krásné.

Za inscenaci jste již obdrželi Cenu Jana Borny. Je takřka nemožné se dopočítat všech ocenění, které jste za svou kariéru obdrželi. Co pro vás znamenají?
MH: Všech ocenění si moc vážím a jsem za ně ráda. Na druhou stranu – kvůli tomu divadlo nedělám. Ta radost je výrazně kratší, než radost z procesu tvorby.

Vedle tvorby učíte i na Katedře alternativního a loutkového divadla. Pozorujete na svých studentech a studentkách nějaký mezigenerační rozdíl, zejména co se přístupu k tvorbě týče?
MH: Asi by bylo něco špatně, kdyby nová generace nechtěla být jiná, než její předchůdci. Ale zároveň, každý z nás se musí „prokousat" hledáním své vlastní cesty úplně stejně.

Na jaké inscenace se mohou těšit diváci a divačky Naivního divadla v následující sezoně?
MH: Připravujeme tři nové inscenace. Na podzim bude mít premiéru inscenace „Do stopy!" v režii Martina Tichého z prostředí závodu Jizerská padesátka, na jaro připravujeme v mé režii inscenaci „Tři zlaté vlasy Děda Vševěda", kde se vracíme k textu naší někdejší skvělé autorky Ivy Peřinové a poslední titul ještě zatím nemá název, ale připravuje ho pro nás mladá režisérka Johana Bártová a bude to studiová inscenace pro předškolní děti.

Ptal se Štěpán Truhlařík

Filip Homola

- Loutkoherec, režisér a skladatel divadelní hudby
- Od roku 1999 člen Naivního divadla, kde účinkoval v desítkách inscenací
- S Michalem Kořánem tvoří kapelu Kora et le Mechanix

Michaela Homolová

- Loutkoherečka, režisérka, pedagožka KALD DAMU
- Od roku 1999 působí v libereckém Naivním divadle. V roce 2021 se stala jeho uměleckou šéfkou.
- Roku 2017 získala cenu Českého centra ASSITEJ za soustavný rozvoj divadla pro děti

Prohrabat labyrint tolerance

V českém divadle zřídka narazíme na uskupení, které by se společensky angažovaným projektům věnovalo s takovou vervou a citlivostí jako Krutý krtek. V roce 2018 ho založil herec Karel Kratochvíl z potřeby spojovat diváky s tématy a společenskými otázkami, které okolo nás vyvstávají. Jak citlivě se to Krtkovi daří, se budeme moci přesvědčit v představení Ukrajinských pohádek dnes v 17:00 v plenéru před Divadlem Drak.

V angažovaném divadle obzvlášť vyvstává otázka, pro koho hrát. Jak se s ní vypořádáváte?
Stále platí, že nechceme přesvědčovat přesvědčené, poplácávat se po ramenou. Jdeme do rizika, tématy nehladíme po srsti, netvoříme mainstream. Čelíme otázkám, proč místo Ukrajinských pohádek raději nenastudujeme český námět, jestli nám není hloupé se seniory mluvit o inkontinenci, při libereckých divadelních procházkách po stopách odsunutých Němců se zase herci občas musí vyrovnat s komentáři kolemjdoucích. Ale to chceme. Krtek je krutý právě proto, aby rozrýval pohodlnou půdu, kypřil ji provokativními otázkami, otvíral tabu a přispíval k otevření společenského dialogu o tématech i divácích, na něž se zapomíná.

Po covidové pauze obohatily váš repertoár tři projekty. Mohl byste nám je přiblížit?
Tajný deník je loutková one-man show Mikuláše Čížka, se kterou objíždí domovy seniorů. Je to pro nás nové publikum, ale ohlasy jsou úžasné. Živého umění, které není pouhým rozptýlením, se těmto divákům nedostává a jsou za něj vděční. V Palácích pro lidi jsme se pak vydali na noční jízdu pražským metrem, při které performer Petr Reif odkrýval zapomenuté příběhy spojené s jeho výstavbou. Dokumentárními projekty se snažíme zaujmout i nedivadelní publikum.

A do Hradce přijíždíte s Ukrajinskými pohádkami.
Po romských a vietnamských doplnily dramaturgickou linku loutkových představení pro děti na motivy národnostních menšin v českých školách a školkách. Vedle Gustava Haška je nastudovala také ukrajinská herečka Tetiana Ferniuk, která před válkou utekla do Česka.

Nyní pracujete na projektu Umlčené hlasy. Ten má dát hlas těm, kteří se ve své domovině nemohou svobodně projevit. Co vás k němu inspirovalo?
S dramaturgyní Marinou Feltlovou nás zajímaly reakce mladých ruských autorů na válku na Ukrajině. Nakonec jsme se rozhodli věnovat dokumentárním textům a spolu se studenty FF UK překládáme projevy, kterými se ruští političtí vězni hájí ve vykonstruovaných procesech. Na tyto silné výpovědi o boji za pravdu a svobodu chceme poukázat knižním vydáním vybraných textů a performancí u příležitosti výročí sametové revoluce. Budeme také zveřejňovat videa na sociálních sítích, abychom upozornili i mladší generaci, čemu jejich vrstevníci musí čelit, když se nebojí nahlas kritizovat Putina a jeho barbarskou válku.

Ptal se Dominik Rathan

Anna Davidová: Za vším hledej ego

Inscenace Nie sme doma je adaptačním zpracováním korespondence, spolužití slovenského hudebníka a dokumentaristy Deža Ursinyho a jeho syna Jakuba. Jedná se o intenzivní sbližování mezi otcem a synem, což se zdá problémové. Čím je jejich vztah specifický?
Oba si prochází složitým životním obdobím – Kubo dospívá v muže a Dežo má přesně vyměřený čas, který nemilosrdně ubývá. Shodou okolností je jim dáno strávit poslední měsíce Dežova života společně v jednom panelákovém bytě. Dostávají tak šanci usmířit se, napravit řetěz minulých nedorozumění a křivd. Navíc oba pociťují velmi intenzivně svou samotu – Dežo od sebe raději všechny odehnal a Kubo se vzdaluje svým vrstevníkům. Tak nějak si vzájemně zbyli.

Kdybyste měla říct, z vlastního pohledu, co je hlavní překážkou, která brání jejich rodinnému spojení?
Za vším hledej ego. Jen velmi těžko se zbavují – asi ostatně jako my všichni – představ o nich samotných. Nabraných společenských statusů a rolí. Obranných mechanismů, které máme vycvičené, aby nás obratně chránili před možným znejistěním. Souvisí s tím řada strachů. Hlavně ten z blízkosti a z vlastní nedokonalosti.

Kromě osobních výpovědí jsou nedílnou součástí inscenace také hudební výstupy, které připomínají písně z Ursinyho tvorby. Nabízí tímto způsobem dramatické zpracování dokumentární vhled do hudebníkova života?
Nechtěli jsme k látce ani na chvíli přistupovat dokumentárně. Fakt korespondence nám dovoluje zachovat si určitou svobodu – postavy se totiž nesetkávají jen v dopisech, žijí vedle sebe, spousta věcí se odehraje mezi nimi napřímo… Dopisy jsou tedy poněkud „děravou" skutečností. A to jsou pro nás přirozeně mezery k domýšlení si. Je to víc než cokoli sled možných setkání otce a syna. Písně jsou povětšinou z Dežova posledního alba – které vznikalo v tom stejném čase jako dopisy. Rozeznívají tak ještě jeden plán toho, co všechno v něm nemoc spouští a co před Kubem skrývá. Co zůstává na pozadí jejich vzájemného přibližování. Naopak to má připomínat, že pořád vidíme jen jednu vrstvu nějaké další, ještě složitější skutečnosti.

K čemu by představení mělo diváka podnítit?
Hodně jsme se skrze tuhle „eschatologickou podívanou", jak o nás píší, snažili podívat na to, co člověka činí opravdu nesmrtelným. Zda je to úspěch a sláva, nezávislost, umění

nebo schopnost prožít nějaký hodnotný vztah.

Inscenace o zranitelnosti a křehkosti rodinných vazeb bude k vidění ve Studiu Beseda od 16 hodin.

Ptala se Tereza Kubalová

Spitfiři inspirují českou taneční scénu

Umělecká společnost Spitfire company se orientuje na žánry fyzického, tanečního a vizuálního divadla. Fyzické divadlo bylo založené Petrem Boháčem a Miřenkou Čechovou. Tato dvojice především řídí jeho umělecký směr, ve kterém propojuje různé žánry a experimentuje s novými divadelními prostředky. Svou pozornost také věnují existenciální rovině postav spojené s traumatickým zážitkem a řečí samotného těla v tanečním projevu. V rámci souboru vzniká několik projektů a koprodukcí. Momentálně je na repertoáru k vidění Muž vlastní penis, vagina vlastní ženu (2023), F*cking beautiful spring (2023), Baletky (2022), Miss AmeriKA (2018) nebo Antiwords (2013). Své multižánrové performance představují i na několika mezinárodních festivalech, na kterých získali několik ocenění. Díky divadelní stáži Miřenky Čechové ve Washingtonu se navázala úzká spolupráce s umělci, vysokými školami a institucemi v USA jako je Atlas Performance Centre nebo Ambassadore Theatre a další. Rozmanitá tvorba Spitfire company dokazuje angažovaný přístup performerů a jejich snahu reprezentovat českou kulturu v zahraničí.

Součástí nepřetržité práce umělecké skupiny jsou pořádané workshopy pro odborníky i širokou veřejnost. V předešlém roce spolupracovali s Kenya Cultural Center, Národním divadlem v Keni a Kit fest, kde realizovali workshop s vybranými umělci. Z projektu vzniklo i závěrečné představení s názvem An Anthology of Everyday Struggle, v němž zkoumají témata umění a kultury v každodenním životě. V rámci této spolupráce proběhl výběr místních umělců, zabývající se freestyle fotbalem pro projekt Vivat Messi (2024). Jedná se o workshop věnující se umění a fotbalu. Jeho premiéra proběhla v červnu v rámci festivalu Tanec Praha.

Se svými performancemi rovněž navštěvují zahraniční divadla nebo festivaly jako je např. turné v Norsku roku 2023 s představením Tak tiše až (2022) a Baletky, kde měli norští diváci možnost nahlédnout na tvorbu Spitfire company. V tom samém roce také představili obnovený projekt Konec člověka?! na světové divadelní přehlídce The Edinburgh Festival Fringe ve Skotsku, kde si odnesli jednu z hlavních divadelních cen. Koncept a režie Petra Boháče vypovídá o životě v dezinformacích utvářených vládními masmédii současného Ruska nebo Běloruska. „Kritici nejvíce oceňovali angažovanost propojenou s krutým absurdním humorem vytvářející směs silných divadelních obrazů," reaguje Boháč k recenzím. Nenechte si ujít tento oceňovaný multižánrový projekt, který máte možnost vidět dnes od 18 hodin ve Studiu Divadla Drak!

Tereza Kubalová

Všichni účastníci vytvoří nové společenství

V rozhovoru s dramaturgyní a uměleckou šéfkou A studia Rubín Dagmar Fričovou kontextově přibližujeme meditační túru Slunce, seno, pavlišov, která vznikla ve spolupráci s uměleckým šéfem Chemického divadla Vojtěchem Bártou. Představení se můžete zúčastnit dnes od 19h s možností autobusové přepravy do Broumova, kde se společné procesí zahájí.

První performativní umělecko-komunitní akci jste zahájili minulý rok v období Svatojánské noci pod názvem Pivo, hlína, pavlišov. Jak se vůbec zrodil tento nápad a spolupráce s Chemickým divadlem?
Naše spolupracovnice a produkční Bára Kunstovná se angažovala v broumovské kandidatuře na EHMK 2028 a tudíž jsme věděli poměrně dost o vznikající koncepci. Všechny nás okouzlil už především samotný fakt, že se Broumov a jeho okolí do této kandidatury vůbec pustil. Spolu s Chemickým divadlem nás pojí přátelské pouto a také lidé z Chemického spolupracovali nebo spolupracují s Rubínem a naopak. Bylo vcelku jasné, že bychom společně chtěli něco dělat. A ve chvíli, kdy se naskytla možnost vymyslet projekt právě pro Broumov, tak bylo jasné, že se takto spojíme. Navíc, nutno říct, že Vojta Bárta má za sebou několik venkovních projektů, například lehce podobnou túru na Šumavě.

V čem se bude lišit tento ročník oproti minulému?
Letošní Slunce, seno, pavlišov si samozřejmě zcela vědomě pohrává a parafrázuje kultovní filmovou komediální trilogii Zdeňka Trošky, která je opravdu lidová. Tím názvem chceme poukázat na to, že tato meditační túra je něčím, čeho se může zúčastnit opravdu každý a že jeho součástí jsou kromě tedy přiblížení k lokální historii a také tomu, čím region žije nyní, i všechny příjemné letní aktivity, jakými je procházka lesem, zpívání táborových písní, samotný táborák, setkání s přáteli a v ideálním případě i sousedy u piva. A letos to také bude mnohem větší zapojení místních, které, jak doufáme, přinese ještě novou kvalitu celého zážitku.

Jakou očistou má projít divák v rámci této tzv. meditační túry?
Když jsme o celém projektu přemýšleli, přišlo nám, že by bylo skvělé, aby tato meditační túra propojila tři momenty. První je, aby účastníci mohli zažít krajinu, kterou důvěrně znají v trochu jiné perspektivě a mohli ji tam vidět trochu jinak. To má zprostředkovat třeba ten prostý fakt, že se vyráží večer, a postupně se stmívá. Na jednotlivých místech, se účastníci zastavují, samozřejmě sledují to, co se tam odehrává, ale mají také prostor, aby se z tohoto místa dívali do krajiny.

Dále je tu ten moment, kdy se oživují příběhy, situace a vlastně i nějaké události, rituály, kterými tohle místo žilo nebo stále žije. Uchopuje je uměleckými prostředky a účastníci tak mohou vidět to, co znají z vyprávění, literatury, nebo vlastně sami žijí v zpracované performativně. A v neposlední řadě to je moment sociální. Tedy, že všichni účastníci vytvoří nové společenství a společně vykonají tuto pouť a zároveň ji spoluvytvářejí a mohou tam mít společný prožitek, který se může propsat do místního komunitního života.

Ptala se Tereza Kubalová

Přírodní poklady, plastové moře a pivní výpary

Úterní dopoledne jsem strávila v prostorách Studia a Laboratoře Divadla Drak, kde hostovaly performance Mikrosvěty a loutková inscenace Ana Pego. V obou těchto představeních jsem vypozorovala edukativní rovinu věnující se vztahu člověka k přírodě a environmentální problematice. Jednotlivé tvůrkyně přistupují k tomuto tématu odlišnými způsoby a oslovují jak malé, tak dospělé jedince.

Performance Sabiny Bočkové a Jazmíny Piktorové je založena na blízkém kontaktu s účastníky. Hlavním záměrem je povšimnutí si maličkostí kolem nás, kterým v běžném shonu nevěnujeme takovou pozornost. Aktérky vyzývají diváky k symbolickému ztvárnění kukátka pomocí vlastních rukou, skrze něž si máme pomyslně přiblížit pohled na přírodní předměty a jejich detailní zpracování. Jakmile vstupujeme do Studia Divadla Drak, na chodbě míjíme kamínky, větvičky, skořápky nebo plody, které máme za úkol posbírat do krabice. Vstupem do sálu je na chvíli upozaděna naše aktivita a pozorně sledujeme performerky, které prostřednictvím tance zpřítomňují dané objekty – nejčastěji kamínky, se kterými provádí kouzelnické triky. Prostorem se ozývá dětský smích a vznášejí se otázky: „Jak to dělají?“ Baví mě sledovat dětskou radost, ale především zvídavost. A obdiv patří také Václavu Kalivodovi, který vytváří akustické pozadí performance pomocí přírodních materiálů, jako jsou šišky, makovice a šnečí ulity. Jeho zvukové experimenty doprovází harmonika a ukulele, čímž se obohacuje atmosféra celého představení.

Druhá inscenace v režii Apoleny Vanišové seznamuje diváky s příběhem dívky Any, která pečuje o svou pláž, jež se nachází nedaleko jejího domova. Namísto mušlí moře vyplavuje plastové výrobky, polystyrén a rybářské sítě, čímž se kumuluje odpad, který je hrozbou pro mořské obyvatelstvo. Postava Any je ztvárněna pomocí panenky, kterou ovládá Hedvika Řezáčová. Herečka moduluje svůj hlas, aby lépe vyjádřila dětskou postavu s její naivitou a odhodláním k boji proti plastovému šílenství v moři – to je nazýváno jako plasticus maritimus. Příběh zprostředkovává velmi silné a aktuální téma, které je adekvátním způsobem představeno dětem. Inscenace ovšem nepředkládá divákům výzvu k aktivistickým činům. Místo toho prostřednictvím příběhů jednotlivých plastových nálezů vizuálně představuje dětem tento problém, aby si samy uvědomily, že plast v moři není v pořádku. Na rodičích závisí, zda dokáží naplnit poselství inscenace a srozumitelně vysvětlit svým dětem problém znečišťování naší planety. Účinným zvratem je závěrečná výstava odpadů – plastových lžiček od zmrzliny, obalů od Kinder vajíček, plastových figurek, zapalovačů a mnohého dalšího, co vyplavila řeka Vltava. Tento problém se tedy netýká pouze dalekých moří a oceánů, ale setkáváme se s ním i v našem tuzemském prostředí.

Po této dopolední návštěvě se přesouvám do Letního kina Širák. Jdu si užít venkovní podívanou novocirkusové inscenace La Putyka v režii Rostislava Nováka. Skupina herců, tanečníků, akrobatů a hudebníků v divadelně-cirkusové skupině Cirk La Putyka letos slaví 15 let své existence. Prostor Širáku s jeho dřevěnými lavicemi byl téměř zaplněný a diváci netrpělivě očekávali představení, které se odehrávalo v prostředí hospody. Inscenace ztvárňuje obrazy fantazijních setkání a bludů vystávající z alkoholových výparů. Hospoda se komickým způsobem přirovnává třeba ke zpovědi v kostele. Jakmile máme v krvi alkohol, zvyšuje se naše potřeba otevřeně mluvit a například prozradit i dlouho skrývanou pravdu. Nejsilnější dvojici představovali dva postarší štamgasti, kteří šokovali publikum svými akrobatickými výkony založenými na koncentraci a síle svých těl. Vytvářeli groteskní situace a jejich výkony byly provedeny s překvapivou lehkostí a důvtipem, přičemž na jejich výsledném působení měl podíl i hudební doprovod. Sílící hluk z publika svědčil o jeho spokojenosti, nebo alespoň o radosti dvaceti jedinců, kteří obdrželi lahváč, jenž rozdával Jiří Kohout a Jana Smolíková. Musím se však pozastavit nad tím, zda je smích vhodnou reakcí na opilecký zpěv Kohouta, či zda není spíše smutný pohled na narůstající problém konzumace alkoholu v české společnosti…

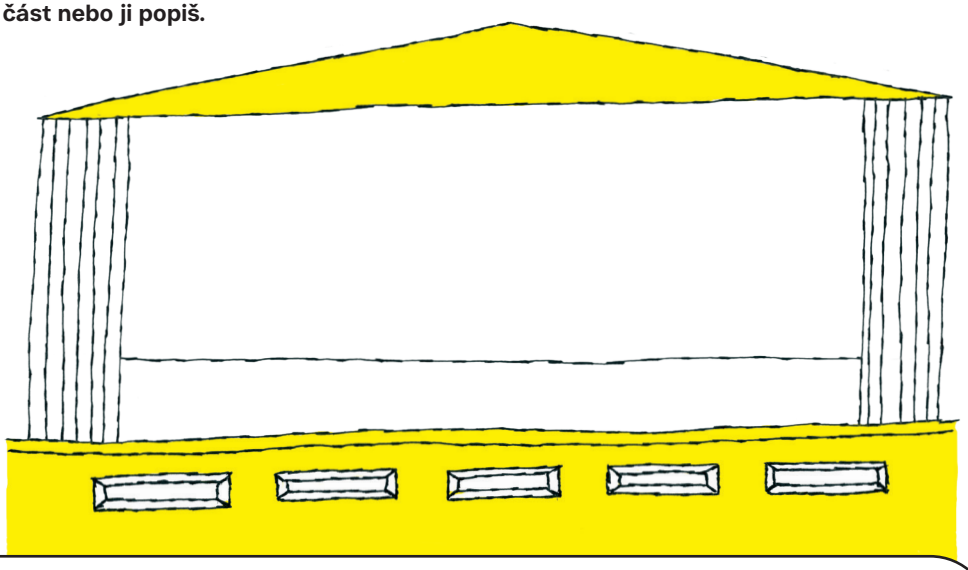
Tereza Kubalová

O velkých věcech

Režisér Karel hodně přemýšlí o tom, co se kolem něj děje. Miluje, jak může divadlo diváky inspirovat nebo jak lze skrze něj vidět svět zas trochu jinak… Divadlo totiž může otevírat témata jako je přátelství, láska ale i smutek nebo nebezpečí. O to snadněji pak můžeme o těchto důležitých věcech mluvit a třeba i něco změnit.

Děje se kolem tebe něco, o čem si myslíš, že by se mělo mluvit? Zamysli se nad tím a zkus vymyslet jednu scénu z tvého divadelního představení. Nakresli její zásadní část nebo ji popiš.

Inspirovat by tě dnes mohla představení jako Kosmokopce, Červený balónek, Jak Zojka pomohla zemi dýchat nebo Ukrajinské pohádky.

Tajenka: zrcadlem našeho světa

Osmisměrka

Slova na vyškrtávání:
budoucnost, cestování, dobro, důvěra, válka, hrdinství, plasty, přátelství, strach, sebevědomí, tolerance, minulost, udržitelnost, láska, pomoc, odvaha, zlo, zdraví

O divadlu se díky této jeho schopnosti říká, že je… (tajenka – 19 písmen)

E	Í	V	T	S	L	E	T	Á	Ř	P	Z	R
C	O	M	O	P	C	P	A	D	L	E	M	N
N	M	A	Í	L	Š	L	Á	S	K	A	E	H
A	I	O	V	S	Z	A	R	Ě	V	Ů	D	V
R	N	Ě	A	C	E	S	T	O	V	Á	N	Í
E	U	D	R	Ž	I	T	E	L	N	O	S	T
L	L	T	D	A	X	Y	X	X	X	O	T	X
O	O	D	Z	Í	V	T	S	N	I	D	R	H
T	S	O	N	C	U	O	D	U	B	V	A	X
X	T	B	X	X	X	V	Á	L	K	A	C	X
X	X	R	X	X	X	X	X	X	X	H	H	X
Í	M	O	D	Ě	V	E	B	E	S	A	X	X

26/6/2024 STŘEDA PROGRAM

09.00—02.00	Žižkovy sady	**Bonusová stanice Nextbike**		English friendly		doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
09.00—09.40	Studio Divadla Drak	**Červený balónek**	Naivní divadlo Liberec	nonverbální/nonverbal	3+	divadlo/theatre	180 Kč
10.00—24.00	Žižkovy sady	**Hemžení**	Berta Doubková, Josefína Holcová, Iva Ščerbáková	nonverbální/nonverbal		performance, vizuální umění/visual art	zdarma/free admission
10.00—10.45	Pod plachtou Divadla Drak	**O Maričce, která všechno vyzvonila**	Divadlo Alfa		5+	divadlo/theatre	140 Kč
10.00—18.00	GMU	**Loutky & židle: Věra Říčařová Vítková & František Vítek**	Galerie moderního umění v Hradci Králové			vizuální umění/visual art, doprovodný program/accompanying program	100 Kč
11.00—11.40	Laboratoř Divadla Drak	**Kosmokopce**	FRAS	English friendly	8+	divadlo/theatre	150 Kč
14.00—14.40	Studio Divadla Drak	**Červený balónek**	Naivní divadlo Liberec	nonverbální/nonverbal	3+	divadlo/theatre	180 Kč
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	**Kolotoč řezbáře Matěje**			rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
14.00—21.00	Čtyřka	**Temná kavárna**	Tyfloservis, o.p.s.		6+	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
15.00—15.45	Pod plachtou Divadla Drak	**O Maričce, která všechno vyzvonila**	Divadlo Alfa		5+	divadlo/theatre	140 Kč
15.00—15.40	Divadelní šapitó	**O Jankovi a jeho výdělcích**	Damúza		3+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
15.00—20.00	Žižkovy sady	**Kamínková benefice**	Oblastní charita Hradec Králové			doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
15.30—16.15	Letní scéna	**Kašpárkovo království**	Bílkovo kratochvilné divadlo		3+	divadlo/theatre	zdarma/free admission
16.00—17.50	Studio Beseda	**Nie sme doma**	Divadlo Husa na provázku		15+	divadlo/theatre	550 Kč
16.00—16.40	Laboratoř Divadla Drak	**Kosmokopce**	FRAS	English friendly	8+	divadlo/theatre	150 Kč
16.00—16.45	Šapitó Žižka	**Jak Zojka pomohla Zemi dýchat**	Dočasná Company z.s.	nonverbální/nonverbal	3+	tanec/dance	dobrovolné/voluntary admission
16.00—18.00	Open Air stan	**Vyšívání do kartonu**	Kateřina Zelingerová		6+	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
16.30—17.30	Žižkovy sady	**Veronique**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
17.00—17.50	Plenér Divadla Drak	**Ukrajinské pohádky**	Krutý krtek		4+	divadlo/theatre	140 Kč
17.00—17.35	Městská hudební síň	**Návštěva u malé smrti**	ANSUV	nonverbální/nonverbal	6+	divadlo/theatre, vizuální umění/visual art	dobrovolné/voluntary admission
17.00—19.00	Žižkovy sady	**Prezentace činnosti organizace ALHELP**	ALHELP z.s.			doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
18.00—18.45	Studio Divadla Drak	**Konec Člověka?!?**	Spitfire Company	English friendly	15+	divadlo/theatre, performance	220 Kč
18.00—18.40	Malé náměstí	**Třeba to vyjde**	Koťátko zkázy		rodinné/family friendly	divadlo/theatre, tanec/dance	dobrovolné/voluntary admission
18.00—19.15	Nové Adalbertinum	**Nahoru na horu**	NoDivse		6+, rodinné/family friendly	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.00—22.00	Klicperovo divadlo	**Pan Polštář**	Městská divadla pražská		15+	divadlo/theatre	410 / 430 / 450 Kč
19.00—19.45	Hlavní scéna Divadla Drak	**Horror vacui**	Naivní divadlo Liberec	English friendly	13+	divadlo/theatre	220 Kč
19.00—21.00	Martínkovice (Broumov)	**Slunce, seno, pavlišov (meditační túra vol. 2)**	A studio Rubín/Chemické divadlo		15+	performance, vizuální umění/visual art, hudba/music, tanec/dance	200 Kč / 320 Kč
19.00—20.15	Městská hudební síň	**Motel**	Paleťáci		6+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.10—20.10	Plenér Divadla Drak	**Kitchen Table: Konec člověka?**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
20.00—20.40	Laboratoř Divadla Drak	**Kosmokopce**	FRAS	English friendly	8+	divadlo/theatre	150 Kč
20.00—21.10	Divadelní šapitó	**Divadelní Jukebox**	Služebníci lorda Alfreda		15+	divadlo/theatre	100 Kč
20.30—21.05	Městská hudební síň	**Návštěva u malé smrti**	ANSUV	nonverbální/nonverbal	6+	divadlo/theatre, vizuální umění/visual art	dobrovolné/voluntary admission
20.30—1.00	Hudební šapitó	**Rádio Ř.Í.P.**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.00—22.30	Nové Adalbertinum	**Darmojed aneb Curculio**	DS Klicpera			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.00—22.00	Radnice	**Alkoholy (stand-up)**	Láďa Karda		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.20	Jižní terasy	**Školní výlet**	Václav Bartoš			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.30	Šapitó Divadla Drak	**Tygroo**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.30	Městská hudební síň	**Beracha**	sbor Veselé chvíle	English friendly	6+, rodinné/family friendly	divadlo/theatre, hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
22.00—23.30	Letní scéna	**Mr. Moss**				hudba/music	zdarma/free admission

Generální partneři HRADEC KRÁLOVÉ CALENDARIUM REGINA
Hlavní partneři MINISTERSTVO KULTURY KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ Státní fond kultury ČR
Pořadatelé Klicperovo divadlo Hradec Králové DIVADLO DRAK THEATRE kontrapunkt